

ТОМА ИЗМИРЛИЕВ

Подарен от Г. Сиротов

ВЪЗПОМЕНАТЕЛЕН ЛИСТ ПО СЛУЧАЙ 12 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА МУ
1935 - 1947 г.

Хасково, ноември 1947 година

— Издава д-во „Изкуство и печат“ —

Брой единствен, цена 20 лева

УЧАСТВУВАТ:

Антон Измирлиев
Веселин Т. Измирлиев
Делчо Пандов
Димитър Петколичев
Делчо Василев
Д-р Ст. Кадиев
Ели Т. Измирлиева
Н. Мраморов
Пилигрим
П. Х. Севдалин
Петър Г. Сиротов
Тома Измирлиев

12 години без Тома Фомич

Изминаха 12 години от деня, в който замлъкна гласът на най-талантливия наш хумористичен и сатиричен поет от епохата след първата световна война, изпълнена с толкова значителни събития. Тома Измирлиев пълнеше хумористичните страници на всекидневници и списания в продължение на цели две десетилетия.

Дванадесет години вече не се разлива и не трепти изобилният му, свеж, здрав и обществено-насочен хумор по вестници и списания, не се чува гласът на най-силния изобличител на пороци, недъзи и слабости, присъщи на следвоенната епоха, на буржуазния ред и хората им. Обедня хумористичната ни поезия и местото на Тома Измирлиев в нея все още стои незаето. Едва след 12 години, в перспективата на времето, той почва да израства пред нас като голям поет-хуморист, който има здрав научен мироглед, прогресивна идейност и рядък дар да прониква в многообразието на всекидневните явления, да открива тяхната същност и да изважда на показ грозотата, користта и опаката им страна.

Със силата на хумора и сарказъма, които майсторски използва за разобличаване, порицаване и жигосване на фашисткия режим, той създава обществено мнение, води съзнанието, насочва го към прогрес, човечност и светъл живот даже и през дните на най-страшните кървави събития от 1923 и 1925 година.

Отсъствието на Тома се чувства след 9 септември 1944 година, когато трябва да бъде развенчано всичко старо, да бъде показана неиниеноспособността и несъстоятелността му и когато трябва да се проправи път на новия социалистически живот, за който той се бореше неуморно и всеотдайно.

Тома Измирлиев ще влезе в историята на българската хумористика като творец, който оставя дълбоки бразди със своите стихотворби, разкази и фейлетони и ще заеме едно от най-достоините места като поет-хуморист, както брат му зае мястото на най-крупния пролетарски поет в историята на българската поезия.

Наш дълг е правилно да преценим наред с Христо Смирненски и талантливия му брат Тома Измирлиев, който 10 години след смъртта на брата си, през време на най-свирепата реакция и фашизма не изпусна перото от ръката си, въпреки всички премендия и неудобното му положение като държавен чиновник. Като брата си, и той вярваше в доброто бъдеще, като него копнееше за светлина и, според силите си, се бореше за правдата.

Камен Зидаров